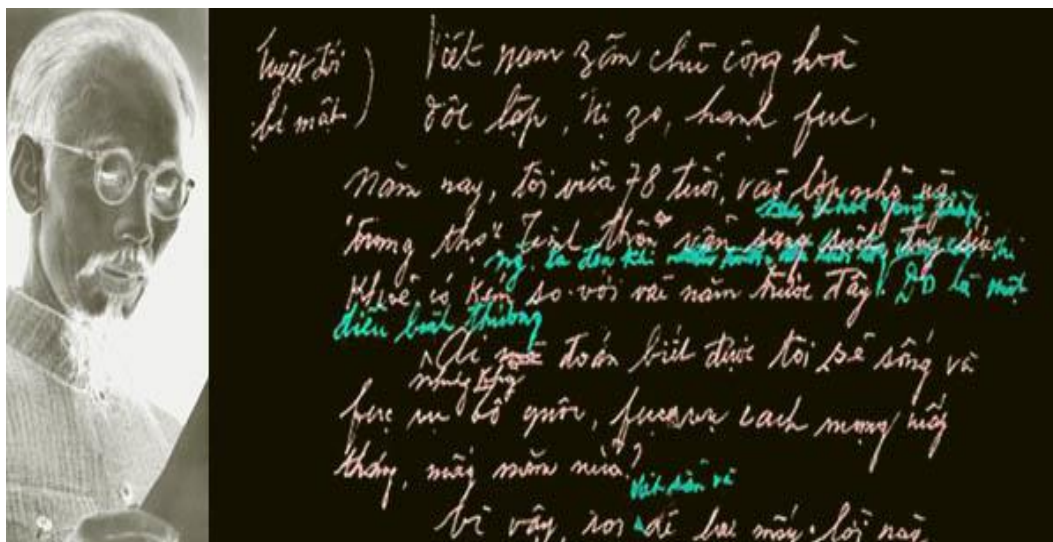

Tại sao di chúc Bác Hồ như mèo mưa*

Nguyễn Bá Chỏi (Danlambao) - Lâu nay, cứ mỗi khi phải nhìn thấy hình chụp Di chúc của bác Hồ là Cu Tèo cực kỳ bức xúc, hỏi tại sao bác Hồ lại có thể viết mèo mưa đến độ như rứa.

Phải thú thực, khi bị đọc lần đầu tiên Di chúc của Bác, Tèo không tài nào tin đó là chữ là văn, là phong cách Hồ Chí Minh. Dốt nát như cu Tèo này hay những con cu tương cận thì không nói làm gì, đảng này Bác là... doanh nhân thế giới, nhà văn kiêm nhà thơ chưa từng có trong lịch sử văn chương thi phú, hát chèo, hát bội, ả đào, cải lương, ka-ra-ô-kê... của VN với 4000 năm văn hiến; nghĩ rằng đây là do luận điệu tuyên truyền xuyên tạc của các thế lực thù địch, của bọn phản động chuyên chọc phá tổ quốc, nhưng dụi mắt nhìn kỹ, rõ ràng đây là báo chính thống số một của đảng ta (chứ không phải đảng thằng tây nào). Rồi khi khẳng định đó là báo lè Đảng, Tèo vẫn không tin, cho là nhà báo ghi làm ghi lộn tên chính chủ (của di chúc): thay vì in đúng, là của Ngô Đình Diệm hay Nguyễn Văn Thiệu, vì chỉ có bọn tổng thống Ngụy mới... ngu như thế. Phải đợi cho đến khi Di chúc bác được in tới in lui nhiều lần, vẫn trên báo đảng, báo nhà nước, báo chính phủ, Tèo mới tin đó là của cha già DT.

Tháng 5, 1968, khi tôi xem lại thư này (thư tình hình
 kỳ trước cũ như tẩu hỏa nhập ma thế giờ có rất nhiều
 thay đổi) Tôi thấy cần phải viết thêm mấy dòng sau.
 Tôi chỉ muốn vấn đề... đi sâu vào chi tiết
 Lứa Đâu khi lên chông Mỹ, cầu nước của nhà gần
 ta đã hoàn toàn thất bại. Việc toàn đảng, toàn
 quân và toàn dân ta đưa ra sức làm này là
 mau chóng hơn gần với thường nghiệm trong
 các quốc Mỹ này ra try cuộc chiến tranh xâm
 lược và miền. Đây là 1 công việc cực kỳ to lớn; *phần
 -a- Đâu tiên là công việc đầu tiên của con người.
 Đòi hỏi rất nặng nề đã tăng làm hy sinh 1 phần
 không chỉ của mình (cần hỏi, hỏi tập, ôn quân, ôn
 binh, thành viên tập trung công, v.v.) *Đòi hỏi
 báo cái tên đầu ra của họ cho họ có nơi an cư ở
 miền, dân bản địa này 1 phần 1 phần 1 phần 1 phần
 yên ổn, đồng thời phải giải quyết những lớp lớp người
 khác hợp 1 phần 1 phần 1 phần 1 phần 1 phần
 3 năm gần đây lại v.v.v.*
 Đòi hỏi các liệt sĩ, thủ môn địa phương! thành*

Khổ là càng tin đó là hình chụp di chúc thực sự của Bác, Tèo lại càng bức
 xúc chịu không thấu, đến nỗi không thiết tha gì đến chuyện cơm, kể cả
 phở, khiến chủ nhà hàng thấy mình bị ế ẩm, phải tự động mang đến tận cu
 này mời mọc, “mại dzô”, nhưng cu vẫn lắc đầu ngoai ngoai, “em chả, em
 chả”.

Thà nhịn cơm nhịn phở, nhưng không thể nhìn sự nghiệp bác Hồ sống mãi
 trong quần chúng nhân dân trong đó có cu này sụp đổ theo cái di chúc
 mèo mửa kia. Tèo đi tìm gặp bác để hỏi cho ra lẽ nguồn cơn nông nỗi.

Gặp Bác? Bác chết từ mấy chục năm làm sao mà gặp được? Hỏi như vậy
 là không biết gì về lịch sử đảng (Hèn chi đảng đang dọa bỏ môn Sử trong
 chương trình giáo dục). “Bác là kết tinh của hồn thiêng sông núi”, lại chết
 vào ngày linh thánh linh là quốc khánh nước CHXHCNCC, nên linh lắm
 thiêng lắm; Bác không linh, Đảng đã không rinh vào chùa ngòi cạnh Phật,
 có khi còn ngòi trước Phật, cho các cháu cầu nguyện, xin gì được nấy. Xin

Mỹ bỏ cấm vận, được Mỹ bỏ cấm vận; xin vào WTO, được vào WTO; xin Ngụy cho làm sui gia, được làm sui gia với Ngụy; Xin vào TPP, đang chờ Quốc Hội Mỹ kiu xét...

Thế là Tèo lên Quốc Doanh Tự, tức chùa sư nhà nước trụ trì khẩn vái xin bác giải đáp nan đề di chúc mèo mửa. Không may gần ngày lễ lớn, chùa đầy cháu ngoan. Bác bận bận quá chừng. Bác nói chưa trả lời ngay được, về nhà rồi đêm nay ngủ, bác về giải ảo cho.

Đúng là danh bất hư truyền, Bác linh thiêng. Đêm qua em lại mơ thấy bác. Bác nói:

Các chú ấy xạo đấy. Bác chết bầy đời tám hoành rồi, còn đâu sống tới Thập niên 60 của Thế kỷ trước mà di với chúc. Tèo cứ so sánh nét chữ của bác trong Đơn bác gửi chính quyền Pháp xin học Trường Bảo Hộ, với nét chữ trong cái gọi là “Di chúc Hồ Chí Minh” thì thấy. Còn về ý tứ, trong bản di chúc thì quá sức là tầm thường, thế mà những câu cú rất là giản đơn cũng bị bôi gạch lung tung, xóa lên xóa xuống, sửa tới sử lui; hay chỉ nhìn vào mấy chữ “thì”, dấu phết, thêm bớt, sửa sai sai sửa cũng đủ hiểu đó hoàn toàn không phải là của tác giả “Bản án Chế độ Thực dân”.

Bác nói tới đó rồi biến mất. Hình như Bác linh thiêng, biết trước ý Tèo định hỏi thêm Bác về điều người ta cho rằng, tác giả “Bản án Chế độ Thực dân” cũng không phải là Hồ Chí Minh nốt.

Tự nhiên trước mặt Tèo xuất hiện không phải một đồng, mà cả tỷ đồng mèo mửa.

Nguyễn Bá Chối

Chú thích:

(*) Vũ Đông Hà - **Thư Bác: cháu đếch hiểu nổi!!!**

<http://danlambaovn.blogspot.com/2014/09/thua-bac-chau-ech-hieu-noi.html>

Nguồn: danlambaovn.blogspot.com

Gửi lên: **Người Việt Gốc Ót**

Ngày 15/12/2015

www.vietnamvanhien.net